

چگونه نماز موجب نظم می شود/ نظم و انضباط در زندگی امام خمینی(ره)

بهترین نظم و انضباط را می توان از مکتب نماز گرفت، زیرا انجام نماز در اوقات معین و مخصوص، آداب نماز در مورد نیت و قیام و رکوع و سجود و جای گرفتن هر موضوعی از نماز در محل خود، علاوه بر آثار مفیدی که در روح انسان می گذارد، موجب نظم و انضباط در زندگی خواهد شد.

بهترین نظم و انضباط را می توان از مکتب نماز گرفت، زیرا انجام نماز در اوقات معین و مخصوص، آداب نماز در مورد نیت و قیام و رکوع و سجود و جای گرفتن هر موضوعی از نماز در محل خود، علاوه بر آثار مفیدی که در روح انسان می گذارد، موجب نظم و انضباط در زندگی خواهد شد.

به گزارش خبرگزاری مهر، یکی از اصولی را که نمازگزار حتما باید رعایت کند، نظم و انضباط است. گرچه این خصلت برای همگان لازم و ضروری است، ولی برای نمازگزار ضرورت بیشتری دارد.

در اهمیت و ضرورت این امر اساسی همین بس که حضرت علی(ع) می فرماید: شما حسن و حسین و همه فرزندانم و خانواده ام و هر کس را که این نوشته من به او برسد، به پرهیزگاری و نظم در کارها سفارش می کنم.

شاید چنین گمان کنند که منظور از رعایت اصل نظم و انضباط به "موقع آمدن و رفتن" تنها است. اگر چه خود این کار، جز کلی انضباط محسوب می گردد، بلکه منظور آن حضرت، چنانچه از اضافه کلمه امر استفاده می شود، رعایت نظم در جمیع امور زندگی و تمامی برنامه های انسانی است، خواه نظم مربوط به عبادت یا تجارت یا سایر شئون زندگی باشد. حضرت علی(ع) می خواهد بفرماید که جهان هستی بر پایه نظم استوار یافته است و ما که جزئی از این جهان هستیم باید از آن انفاک نداشته باشیم. به همراه انضباط بسیاری از خصلت های نیکویی دیگری در انسان به وجود می آید.

اگر معلم هستیم و به موقع سر کلاس بیاییم، حقوق شاگردان را تضییع نمی کنیم و اگر کارمند هستیم و به موقع سرکار خود حاضر شویم، امام جماعت نیز سر وقت برای نماز جماعت حاضر شود، باید نمازگزار در انجام نظم در کارها برای دیگران الگو و نمونه باشد. دیگران نظم را از نمازگزار یاد بگیرند، همان طوری که نمازگزار درس نظم از وقت نماز می گیرد.

اسلام دین نظم و انضباط است و با همه قوانین خود مسلمانان را با انضباط بار می آورد. وقت شناسی، نظم است، در اسلام یکی از مسائل ضروری وقت شناسی است. مسلمان باید وقت شناس باشد، زیرا خداوند نمازهای پنجگانه را در اوقات معین واجب کرده و مسلمانان موظف می باشند که در اوقات مشخصی خدا را عبادت کنند. با این که انجام همه نمازهای پنجگانه اوقات محدود دارند، ولی اسلام با ترغیب به اقامه نماز در آغاز اوقات می کوشد همه مسلمانان افرادی با انضباط گردند و ترغیب به انجام فرایض در نخستین لحظات اوقات نماز توسط پیشوایان دینی با عبارات گوناگون بدان توصیه شده است.

در دعای مکارم اخلاق در مورد نظم آمده است: حسن فی جمیع احوالی عملی؛ در جمیع حالات کردارم را نیکو گردان. یکی از معانی نیکویی عمل در هر حال، نظم دادن و انضباط به کارها و انجام تکالیف است. مسلمان منظم هیچگاه از خود، وضع قانون نکرده و از خدا و رسول (ص) سبقت نمی گیرد و همان طور که قرآن می فرماید عمل می کند. آنچه را پیامبر(ص) برای شما آورد به عنوان دستور العمل به کار گیرید و آنچه را که نمی فرمود ترک کنید.

بهترین نظم و انضباط را می توان از مکتب نماز گرفت، زیرا انجام نماز در اوقات معین و مخصوص، آداب نماز در مورد نیت و قیام و رکوع و سجود و جای گرفتن هر موضوعی از نماز در محل خود، علاوه بر آثار مفیدی که در روح انسان می گذارد، موجب نظم و انضباط در زندگی خواهد شد و عملاً نظم و ترتیب به انسان می آموزد و انسان را از زندگی درهم و برهم و بی انضباطی باز می دارد.

با توجه به این که یکی از عوامل بسیار مهم پیشرفت و تکامل، نظم و انضباط است. امیر المومنین علیه السلام- در مورد وقت نماز، که نشان دهنده نظم است، می فرماید: در انتظار وقت نماز باش، آن را در وقت خودش بخوان، هنگام فراغت شتاب نکن، که آن را قبل از فرا رسیدن وقتش بخوانی، و هنگام اشتغال و سر گرمی آن را از وقتش تاخیر نینداز. (بحار الانوار، ج 83، ص 14).

نظم و انضباط در زندگی امام خمینی(ره)

نظم و انضباط از عوامل موفقیت انسانهاست. امام خمینی در این رابطه حتی از دقیقه ها و ثانیه ها حسن استفاده را می کردند. ایشان انضباط را در تمامی تصمیمات فردی و شئون اجتماعی خود دخالت داده بودند.

یکی از ویژگی های حضرت امام خمینی که برای همه مفید است، این است که ایشان تمام امور را روی نظم انجام می دادند، یعنی همان طور که اوقات نماز را به نماز اختصاص داده بودند، اوقات زیارت را هم به زیارت.

امام تمام اوقات شریفشان را برای کارهای شبانه روزی منظم و مرتب کرده بودند، که این نکته بسیار مهمی است و تا وقتی که انسان در آموزش منظم نشود، هیچ کاری را نمی تواند پیش ببرد. ایشان حتی بر درسشان نیز این نظم حاکم بود و در ورزش هم نظم را رعایت می کردند.

حضرت امام خمینی تمام کارهای روزمره خود را طبق برنامه و وقت معین انجام می دادند. راه رفتن، غذا میل نمودن، نماز و قرآن و دعا خواندن، حتی زمان نماز و قرآن و دعا معین بود. همیشه به همان اندازه وقت برای عبادت می گذاشت.

بنابر این امام خمینی را می توان بهترین الگو برای نمازگزاران دانست و سعی شود نماز را در اول وقت و مدت معین به جا آورده شود و نباید وقت نماز را به وقت چیز دیگر ندهیم و از زمان نماز و دعا و قرآن هم کم نکنیم و هر چه انسان عمرش صف نماز شود از بین نمی رود، بلکه می ماند و اثرش هم در دنیا و عالم برزخ و قیامت تجلی می کند

و نمازی با ارزش است که با وضوی کامل و در وقت معین و با حال خشوع و خضوع و همراه با تلاوت قرآن قبل و بعد از نماز نیز به جا آورده شود. همه اینها منوط بر نظم نماز گزار است که هیچ چیز باعث نشود نظم نماز را به هم نزنند.